

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Minister van Klimaat en Groene Groei
Mevrouw drs. S. van Veldhoven-van der Meer
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Kazernestraat 52
2514 CV Den Haag
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070 312 92 45

e-mail postbus@eerstekamer.nl

datum 19 mei 2026

betreft *nadere vragen over uitbreiding wettelijk bewijsvermoeden mijnbouwactiviteiten in Nederland en afhandeling mijnbouwschade; Gaswinning Groningen-veld*

ons kenmerk 181022

Geachte mevrouw Van Veldhoven-van der Meer,

De leden van de vaste commissie voor Economische Zaken, Klimaat en Groene Groei hebben met belangstelling kennisgenomen van uw brief van 18 februari 2026 met de antwoorden op de gestelde vragen over de kabinetsreactie op de voorlichting Raad van State over de uitbreiding van het wettelijk bewijsvermoeden mijnbouwactiviteiten in Nederland en de afhandeling van de mijnbouwschade.¹ Het lid van de fractie van **OPNL**, mede namens de leden van de fracties van **GroenLinks-PvdA, BBB, CDA, SP, ChristenUnie, PvdD, Volt** en de **Fractie-Visseren-Hamakers**, heeft naar aanleiding daarvan een aantal nadere vragen en opmerkingen. Het fractielid van de **Fractie-Walenkamp** sluit zich aan bij de gestelde vragen.

Vragen en opmerkingen van het lid van de fractie van OPNL, mede namens de fracties van GroenLinks-PvdA, BBB, CDA, SP, ChristenUnie, PvdD, Volt en de fractie-Visseren-Hamakers

1. U stelt dat publiekrechtelijke schadeafhandeling alleen gerechtvaardigd is in uitzonderlijke situaties.² Welke toetsbare criteria hanteert u precies om te bepalen wanneer sprake is van zo'n uitzonderlijke situatie? Welke rol spelen factoren als langdurige maatschappelijke onrust, bestuurlijke druk, complexiteit van causaliteitsvaststelling en de mogelijkheid om schade effectief te verhalen op exploitanten?
2. Hoe verhoudt die redenering zich tot het ontstaan van steeds meer bijzondere regelingen en uitzonderingen binnen het stelsel van mijnbouwschadeafhandeling, onder meer in Groningen, Limburg, de regio rond Assen en andere specifieke schadegevallen?
3. Erkent u dat het naast elkaar bestaan van civielrechtelijke, bestuursrechtelijke en regionale schadeafhandelingsregimes leidt tot verschillen in rechtsbescherming, bewijspositie en toegang tot schadevergoeding afhankelijk van regio en type mijnbouwactiviteit? Zo nee, waarom niet?

¹ Kamerstukken I, 2025/2026, 33.529/32.849, AB.

² Kamerstukken I, 2025/2026, 33.529/32.849, AB, blz.5.

datum 19 mei 2026

ons kenmerk 181022

blad 2

4. U stelt in uw brief dat de wijze van schadeafhandeling geen invloed heeft op de hoogte van schadevergoedingen.³ Hoe verklaart u dan dat voor bepaalde gebieden, volgens dit lid, bewust wordt gekozen voor soepelere causaliteitscriteria en ruimhartigere regelingen? Kunt u in dit verband bijvoorbeeld inzicht geven in de vraag of het Instituut Mijnschade Groningen (IMG) tot vergelijkbare schadevergoedingen zou komen wanneer het in Limburg belast zou zijn met de schadeafhandeling?
5. Waarom acht u een soepeler causaliteitscriterium in Limburg gerechtvaardigd vanwege complexe bewijsproblemen, terwijl ook in andere gebieden sprake kan zijn van moeilijk vast te stellen samenloop tussen bodemdaling, waterhuishoudkundige effecten en andere oorzaken van schade? Hoe betreft u daarbij cumulatieve effecten van diepe en ondiepe bodemdaling, ontwatering en peilbeheer, die elkaar in de praktijk kunnen versterken?
6. Acht u activiteiten in de diepe ondergrond van strategisch belang voor bijvoorbeeld het slagen van de energietransitie? Zo ja, deelt u de opvatting dat hiervoor een voldoende mate van vertrouwen bij bewoners en decentrale overheden essentieel is? Welke rol speelt een vertrouwenwekkend schadeafhandelingssysteem daarbij?
7. Deelt u de opvatting dat een laagdrempelige, uitlegbare en vertrouwenwekkende schadeafhandeling een randvoorwaarde is voor maatschappelijk draagvlak voor mijnbouwactiviteiten en andere activiteiten in de diepe ondergrond? Hoe beoordeelt u in dat licht de huidige verschillen in bewijsmaatstaven, procedures en rechtsbescherming tussen regio's?
8. Hoe verhoudt het naast elkaar bestaan van verschillende schadeafhandelingenregimes, causaliteitsmaatstaven en vormen van rechtsbescherming zich volgens u tot het uitgangspunt van een voor bewoners en medeoverheden vertrouwenwekkend en uitlegbaar schadeafhandelingssysteem?
9. In hoeverre acht u het huidige stelsel nog uitlegbaar voor bewoners en medeoverheden, nu vergelijkbare schadegevallen via verschillende instituties, bewijsmaatstaven en procedures worden afgehandeld?
10. Acht u het huidige stelsel van schadeafhandeling, mede gezien de toenemende complexiteit en uitvoeringskosten van causaliteitsonderzoeken, op de lange termijn nog doelmatig en uitvoerbaar? Zo ja, waarop baseert u dat?
11. Op welke wijze wordt bij vergunningverlening voor mijnbouwactiviteiten rekening gehouden met eventuele toekomstige schadeprocedures?
12. Deelt u de opvatting dat er samenhang moet bestaan tussen de ruimte die de overheid via vergunningverlening biedt aan mijnbouwactiviteiten enerzijds en de inrichting van het bewijs- en schadevergoedingsrecht anderzijds? Hoe verhoudt een ruim toelatingsbeleid voor activiteiten in de diepe ondergrond zich volgens u tot een schadeafhandelingssysteem waarin bewoners en medeoverheden regelmatig worden geconfronteerd met complexe causaliteits- en bewijsproblemen? Acht u een relatief strikt bewijsregime in die situatie nog gerechtvaardigd?
13. Deelt u de opvatting dat een ruim vergunningenbeleid voor activiteiten in de diepe ondergrond spanning oproept wanneer tegelijkertijd een strikt bewijsregime voor schade wordt gehanteerd? Zo nee, waarom niet?

³ Kamerstukken I, 2025/2026, 33.529/32.849, AB, blz. 7.

datum 19 mei 2026

ons kenmerk 181022

blad 3

14. Acht u het aanvaardbaar dat kosten van bodemdaling en mijnbouwschade uiteindelijk terechtkomen bij bewoners, gemeenten, provincies of waterschappen wanneer schade niet of slechts gedeeltelijk verhaalbaar blijkt op exploitanten?
15. Kunt u toelichten waarom voor eigendommen en infrastructuur van het Rijk wel centrale afspraken over schadeafhandeling bestaan, terwijl decentrale overheden grotendeels afhankelijk blijven van afzonderlijke afspraken of civiele procedures? Welke verschillen bestaan daarbij tussen de afspraken die het Rijk voor eigen infrastructuur heeft gemaakt en de mogelijkheden die decentrale overheden momenteel hebben om schade te verhalen?
16. Welke monitoring vindt momenteel plaats naar de ontwikkeling van bodemdaling en mijnbouwschade op langere termijn? Acht u deze monitoring voldoende om cumulatieve en onomkeerbare schade tijdig te signaleren? Wordt daarbij ook gekeken naar de samenloop tussen diepe bodemdaling door mijnbouw en ondiepe bodemdaling door inklinking, ontwatering en peilbeheer, mede in relatie tot schade aan infrastructuur en bebouwing?
17. Erkent u dat het huidige stelsel van mijnbouwschadeafhandeling door het ontstaan van verschillende regionale en juridische regimes steeds complexer en minder uniform is geworden? Bent u bereid een integrale en onafhankelijke evaluatie te laten uitvoeren naar de werking, uitvoerbaarheid en rechtsgelijkheid van het huidige stelsel, inclusief de samenhang met vergunningverlening, causaliteitsbeoordeling en langetermijnschade?

De commissie ziet uit naar de beantwoording van bovenstaande vragen en verzoekt u deze uiterlijk over vier weken aan de Eerste Kamer aan te bieden.

Hoogachtend,

S.M. Kluit

Voorzitter van de vaste commissie voor Economische Zaken / Klimaat en Groene Groei